

הסטודנטים של בתודעה פוליטית

ברומא העתיקה היה סוחר בהמות ידוע, שהיתה לו שיטה פשוטה וברור-קה להחליט אם חמור או סוס-משא ייטבו עדיין לעבודה: הוא היה משכן את החמור ליד אתון. אם היה החמור מגלה עניין בבית זוגי — סימן שהוא עדיין בכושר לכמה שנות עמל טובות. אם התנהג החמור כחמור, גילה אדישות לקסמי שכנתו — סימן שהוא מחוסל.

לוא היה אותו מומחה רומי עתיק מבקר השבוע בחגיגות יום הסטודנט, שנש' תחו' ביום השנ' בערב בקאמפוס של האוני' ברסיטה בירושלים, היה ללא ספק עונה לשאלה הקלאסית זה נוער זה? — בחיוב החלטי.

תן נשיקה

וסע לפאריז

לא חם וחלידה שהסטודנטים גילו עניין באהונות, ביום חגם השנתי. לא צריך להגזים. אולם האינסטינקטים שלהם פעלו כראוי: מכל הפתויים שהציעו הם התלהבו ביותר מתחרות הנשיקות. אלפים הצטופפו על הדשא, בלילה הירח שלמי הקר. סביב הכמה עליה נערכה תחרות הנשיקה הארוכה ביותר. 15 זוגות המתחרים הקשיבו להוראות («עניים סגורות, אסור להכניס ידיים לכיסים, מותר לרקוד...»), התחילו להתנשק. רגע, שניים, עשר, רבע שעה, רק זוג אחד נפלט. השאר ממשיכים, ממשיכים, ממשיכים. (מה לא עושים בשביל פרס ראשון: נסיעה

שופטים, שציפה לכך שהתחרות תסתיים תוך דקות ספורות, הופתע לרעה מאורכן הנצחי של הנשיקות. מה פלא? ההנאה לא הובאה כלל בחשבון, מה גם שחלק ניכר מן המשתתפים ממש גילה עם תחילת התחרות עולם חדש — שעזר לו לעמוד במשימה הקשה.

חבוס לפי יכולת! חמישה מתוך 15 הזוגות שי' השתתפו בתחרות הנשיקה הארוכה ביותר. המתחרים, שהוכיחו עצמם כעומדים על רמה מי' צועית מעולה, התרכזו במלאכתם בלב ונפש, עיצבנו את חבר ה'

בפרטייהפרטים של סכניקת הנשיקה — בחר, באורח בלתי רשמי, פה אחד בשליו ושלוותו כנשקנים מספר אחד של התחרות. מעניין כי דחקא הזוגות שהאינו לקריאות העידוד מצד הקהל ולעצות השונות — לא הצליחו להוכיח רמה נאותה, נפסלו עד האחרון בהם.

מעולה מאיר שליו ואשתו (האומנס?) נותרו בין שלוש הזוגות האחרונים שהחזיקו מעמד. אומנס חבר השופטים החליט בסוף שלא להעניק פרס ראשון בגלל סיבות שונות, אולם הקהל — וביחוד אלה שישבו בשורות הראשונות ויכלו לחזות

נכשל שני מתחרים אלה חושבים כי הם נמצאים בסרט של קלארק גיביל או משהו. זאת נשיקה, זאת? איפה ההיצמדות, איפה הלהט, איפה האקשן? ציון העולם הזה לצוות זה: נכשל. אולם מבין הזוגות שניכר היה עליהם כי הם מתאמצים, אפשר היה להבחין בסכניקות שונות ומשונות. היו כאלה, שמתוך כוונה להאריך בנשיקה זמן רב ככל האפשר, החלו אותה מייד בכך שהנערה הניחה את ראשה על כתפו וזרועו של בן זוגה, ובכך חסכה לעצמה עמל מיותר. כמה גברים פיסקו רגליהם בעמידה חזרה-מנית.

אספיה בקושי הוא הציון שמעניק העולם הזה לזוג זה. הזוג אומנס שמר על הכללים החמורים, ונראה כעושה את מלאכתו נאמנה, אך מהבעת פניו של הגבר ברור לעין כל כי הוא חושב על הנסיעה לפאריז או על השלג של אשתקד — ורק לא על נשוקתו. זה לא יפה. דקות אחדות אחרי תחילת התחרות אפשר היה לקבוע בוודאות מי מבני הזוג נהנה ממש מן הנשיקה — ומי לא. למשל, כל הנערות, בלי יוצאת מן הכלל, עצמו את עיניהן בתחילת הנשיקה, אך לא כל הגברים.